

Китай для Європи: хижак чи партнер?

У той час як президенти Китаю та США намагаються врегулювати конкуренцію між собою, європейці занепокоєні тим, що можуть стати жертвами цього “озброєного миру”.

Китай, яким залізною рукою керує Комуністична партія, якій усі керівники, включно з президентом, зобов’язані присягати на вірність, вирішив знову стати провідною світовою державою (до 2049 року). Він досягає цього авторитарними та ефективними методами.

Для цього вона розробила надзвичайно агресивну стратегію.

Китайські підприємства отримують масштабні субсидії (принаймні в 5 разів більше, ніж у нас) за різними напрямками (кредити, податки тощо) і не підпадають під ті самі вимоги щодо рентабельності.

Влада всіма засобами підштовхує їх до завоювання частки західних ринків - це пріоритетна мета, наслідки якої виливаються у справжні промислові катастрофи у нас.

До своєї очевидної динамічності вона також додає чимало перешкод для зовнішньої торгівлі.

Прикладом цього є німецькі автовиробники. Хоча вони довгий час вважали, що експлуатують китайський ринок, їхні технології та примусова електрифікація китайських виробників роблять їх нерівними конкурентами на європейському ринку.

Китай наразі виробляє майже 40 % світової промислової продукції. Його експорт до Європи зріс на 40 % за 7 років, тоді як наш експорт до Китаю зменшився на 30 %.

Європейські громадяни зловживали дешевими товарами, які штучно підтримували їхню купівельну спроможність, а тепер становлять загрозу для всієї європейської економіки. Таким чином, “маленькі посилки” завдали великої шкоди.

Щорічний торговельний дефіцит Європи з Китаєм сягає 360 млрд євро на рік, тобто 1 млрд євро на день. Усі держави-члени мають торговельний дефіцит з цією країною.

Європейська промисловість, по суті, дорого розплачується за цю недобросовісну та агресивну конкуренцію. Це ставить під загрозу третину робочих місць у галузі, тобто 30 мільйонів!

Європейський Союз намагається реагувати і, насамперед, наділити себе ефективнішими інструментами, щоб зупинити цю втрату.

Європейська преференція, зокрема щодо державних закупівель, нарешті починає знаходити прихильників. Між державами-членами тривають переговори щодо “Промислового акселератора”, при цьому вони вже мають у своєму розпорядженні “інструмент проти примусу”, яким, однак, все ще надто вагаються скористатися через побоювання репресій.

Поступово набирає силу принцип “Вироблено в Європі”.

А Євросоюз веде активні переговори щодо нових торговельних угод у всьому світі, зокрема й в Азії. Після Канади, МЕРКОСУР, Мексики, Австралії, Індії та Індонезії він веде переговори з Філіппінами, Таїландом та Малайзією.

Це важливі кроки вперед.

Проте вони залишаються недостатніми, і ми сподіваємося, що наступний європейський саміт 15 та 16 жовтня нарешті прийме більш рішучу позицію.

Адже йдеться про те, щоб посилити вже прийняті антидемпінгові заходи, заборонити діяльність “фабрик-вироток”, які відкриваються на території єдиного ринку для продажу китайських товарів, а також швидше підвищувати митні ставки нарівні з китайськими бар’єрами для ввезення європейських товарів.

Нагальним завданням є захист від навмисного хижацтва, не закриваючись при цьому для торгівлі.

Нехай Європа швидше усвідомить співвідношення сил та розпочне з Піднебесною справжні переговори.

[Мій сайт](#)